शान्तता *f.*, **°त्व** *n.* Gemütsruhe.
शांतनव *m. patron. N. Bhîshma's.*
शांतनु *m. N. eines alten Königs* (= **शंतनु**).
शान्तमनस् *Adj.* ruhigen Sinnes.
शान्तरजस् staublos (*eig.* ruhigen *o.* gesetzten Staub habend).
शान्तय्, **°यति** beruhigen.
शान्तरूप ruhig erscheinend.
शान्ति *f.* das Ruhigwerden, Erlöschen, Aufhören; Ruhe, *bes.* Gemüts- *o.* Seelenruhe; Beruhigung, Abwendung eines Unheils, Sühnung (*r.*); Friede, Heil, Heimgang, Tod.
शान्तिक *u.* **शान्तिकर्मन्** *n.* = *vor.* (*r.*).
शान्तिद Heil bringend.
शान्तिपात्र *u.* **°भाजन** *n.* Weihwassergefäfs.
शान्तिसलिल *u.* **शान्त्युदक** *n.* Beruhigungs- *o.* Weihwasser.
1. **शाप** *m.* Fluch, Verwünschung.
2. **शांप** *m.* Trift, Geflöfs.
शापप्रदान *n.* Ausstofsung eines Fluches.
शापमोक्ष *m.* Befreiung von einem Fluche; *auch* = *vor.*
शापाम्बु *n.* Wasser zum Verfluchen.
शापोदक *n. dass.*
शाब *s.* 1. **शाव**.
शाबर *m. N. einer Pflanze, Mannsn.*; *f.* **ई** die Sprache der Çabara.
शाबरिका *f.* Art Blutegel.
शाबल्य *n.* Gemisch, Durcheinander; *f.* **आ** Spafsmacherin *o.* Sängerin.
शाब्द, *f.* **ई** auf Tönen *o.* Worten, *auch* auf dem heiligen Wort (*d. i.* dem Veda) beruhend. *m.* Wortgelehrter, Grammatiker.
शाब्दिक mit Wörtern vertraut; *m.* = *vor. m.*
शामित्र *Adj.* des Zerlegers (*r.*). *m.* Kochfeuer; *n.* der Ort für das K., Schlachtplatz, *auch* = *folg.*
शामित्रकर्मन् *n.* das Amt des Zerlegers (*r.*).
शामील, *f.* **ई** aus Çamîholz gemacht.
शामुल्य *u.* **शामूल** *n.* ein wollenes Hemd.
शाम्बर, *f.* **ई** dem Çambara gehörig; *f.* **ई** Zauberei.
शाम्बरिक *m.* Zauberer.
शांभव, *f.* **ई** Çiva eigen *o.* geweiht.
शाम्य *n.*, **°ता** *f.* Friede, Versöhnung.
शाय (—°) liegend, schlafend.
शायक, *f.* **°यिका** *dass.*; **f.* **शायिका** die Weise zu liegen.
शायिन् (*meist* —°) liegend, ruhend, schlafend.
शार *f.* **आ** bunt; *m.* Spielfigur (*auch f.* **ई**).
शारङ्गी *f.* ein best. Vogelweibchen.
शारद, *f.* **शारदी** *u.* **शांरदी** herbstlich, Herbst-.
शारदीन *u.* **शारदीय** *dass.*
शारद्व *n.* Herbstkorn.
शारद्वत *m. patron. Mannsname.*
1. **शारि** *m.* Spielfigur; *f.* ein best. Vogel, Pfeil.
2. **शारि** *s.* **शृ**.
शारिक *m.* = **शारि** *m.*; *f.* **आ** Predigerkrähe.
शारीर, *f.* **ई** körperlich, Körper-; *n.* Körperbeschaffenheit.
शारीरकमीमांसा *f.*, **°सूत्र** *n. T. philosophischer Werke.*
शार्ग *m.* ein best. Vogel.
शार्ङ्ग hörnern. *m.* ein best. Vogel (*f.* **ई**); *n.* Bogen.
शार्ङ्गक *m.*, **°ङ्गिका** *f.* = *vor. m. f.*
शार्ङ्गधनुर्धर *m. Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's* (*eig.* den Bogen Çârṅga tragend).
शार्ङ्गधन्वन् *u.* **°धन्विन्** *m. dass.*
शार्ङ्गधर, **°पाणि** *u.* **°भृत्** *m. dass.*
शार्ङ्गरव *m. Mannsname.*
शार्ङ्गिन् *m.* = **शार्ङ्गधर**.
शार्दूल *m.* Tiger (*f.* **ई**); bester von (—°).
शार्दूलविक्रीडित *n.* Tigerspiel, *N. eines Metrums.*
शार्याति *m.*, **ई** *f. patron. Namen.*
शार्व, *f.* **ई** Çiva gehörig, Çiva's.
शार्वर nächtlich; *f.* **ई** Nacht.
शार्वरिक = *vor. Adj.*
1. **शाल** in der Hütte *o.* Halle befindlich; **शालम्** *adv.* zu Hause.
2. **शाल** *m. N. eines Baumes*, Baum *überh.*, Wall, Einfriedigung. *f.* **शाला** *s. bes.*
3. **शाल** *m.* ein best. Fisch.
शालग्राम *m. N. eines heiligen Dorfes.*
शालङ्कायन *m. N. eines Rishi, Pl. seines Geschlechts.*